

ת"פ 57089/02/19 - מדינת ישראל נגד גיא פנקינסקי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 57089-02-19 מדינת ישראל נ' פנקינסקי

לפני כבוד השופט עלאא מסארווה
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד איציק אמיר
נגד
הנאשמים גיא פנקינסקי
ע"י ב"כ עו"ד אבי אודיז

גזר דין

הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן ובמסגרת הסכמה דיונית, בעבירות של **גידול סמים מסוכנים** לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג - 1973 (להלן - "**הפקודה**"), **החזקה בסמים לצריכה עצמית** לפי סעיף 7(א) + 7(ג) לפקודה.

בהתאם לעובדות, כארבעה חודשים לפני יום 13.2.19, שכר הנאשם דירה ברחוב חיבת ציון 7 רמת-גן. הנאשם רכש ציוד לצורך גידול סמים, כגון: מאוורר, מפוח, מנורות, משאבת מים, דשנים ומינרלים. במהלך תקופה זו גידל הנאשם בדירה, בשני חדרים שונים, סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 2.1 ק"ג. בנוסף, החזיק הנאשם בדירה, סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 25.32 גרם בחדר השירות.

בהסכמת הצדדים, הודאתו של הנאשם נרשמה, אך הוא לא הורשע באותו שלב ועניינו הופנה לשירות המבחן.

תסקירי שירות המבחן

מתסקיר שירות המבחן מיום 25.11.21 עולה כי הנאשם, בן 33, נשוי ואב לילד בן שנה וחצי. הנאשם נעדר הרשעות קודמות ולא פתוחים נגדו מב"דים נוספים. שירות המבחן מעריך כי מעורבותו של הנאשם עם החוק היא חריגה לאורחות חייו. שירות מבחן מציין כי הנאשם מקבל אחריות על מעורבותו בעבירות, אך לא מעמיק בהשלכות מעשיו. בנוסף, הנאשם מסר בדיקת שתן נקייה משרידי סם. עוד עלה מההליך הטיפולי כי לנאשם צורך טיפולי בתחום האלמ"ב ובנוסף עלו דפוסים תוקפניים יותר עקב הפסקת השימוש בקנביס. על כן, שירות המבחן ממליץ על צו מבחן, צו של"צ בהיקף של 200 שעות, וביטול הרשעה עקב חסימת אפשרויות תעסוקתיות עתידיות בתחום ההנדסאות.

מתסקיר שירות המבחן מיום 1.3.22 עולה כי לא נפתחו תיקי מב"ד חדשים כנגד הנאשם. עוד עולה כי הנאשם נרשם ליחידה להתמכרויות בעיר מגוריו, אך טרם עלה בידו להשתלב בטיפול. זאת, בנוסף לטיפול ייעודי בתחום האלמ"ב

בשירות המבחן שצפוי להתחיל. על כן, שירות המבחן ממליץ על דחייה של 3 חודשים.

מתסקיר שירות המבחן מיום 6.6.22 עולה כי מבדיקת שתי שמסר הנאשם נמצאו שרידי סם מסוג קנאביס. שירות המבחן מעריך כי פחת הסיכון להישנות התנהגות שולית עקב התקדמות הליכים הטיפוליים. בנוסף, לא נפתחו נגד הנאשם תיקי מב"ד נוספים. נוכח תוצאות בדיקת השתן, שירות המבחן ממליץ על דחייה של חודשיים.

מתסקיר שירות המבחן מיום 20.9.22 עולה כי הנאשם ממשיך ומשתף פעולה במסגרת הטיפול בתחום הזוגי, מבטא לקיחת אחריות על מעשיו בדינמיקה הזוגית. שירות המבחן התרשם שהנאשם משתף באופן פעיל וכן, מחובר לטיפול ועורך שימוש חיובי במסגרת הטיפולית. מסר כי פועל לקבלת אישור של וועדת חריגים של המכללה על מנת לחזור ללימודי הנדסאות. שירות המבחן מסר שעל סמך בדיקות שתי שנמצאו נקיות משרידי סם, הנאשם הצליח להימנע משימוש בסמים. עוד דווח כי נגד הנאשם לא נפתחו תיקי מב"ד חדשים. שירות המבחן מעריך כי הסיכון בעניינו פחת. לאור זאת, שירות המבחן חזר על המלצתו על הטלת צו מבחן ושל"צ בהיקף של 200 שעות. לעניין ביטול הרשעתו, שירות המבחן המליץ על ביטול ההרעה לאור רצון הנאשם לסיים לימודי הנדסאי מכוונות.

דין והכרעה:

שאלת ביטול ההרעה:

כידוע, הכלל הוא כי מבצע העבירה יורשע במיוחד לו, ורק במקרים חריגים במיוחד, בהם אין יחס סביר בין חומרת העבירה ונסיבותיה לבין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, יעשה בית המשפט שימוש בסמכותו להימנע מהרשעת הנאשם. המבחן המקובל, כפי שנקבע בע"פ 2083/96 **תמר כתב נגד מדינת ישראל** פד"י נב(3) 337 (להלן - **הלכת כתב**), הוא כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני פרמטרים: האחד - סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה על הרשעה מבלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים; השני - על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בעתידו של הנאשם או בשיקומו.

במקרה שלנו מדובר בגידול סמים בכמות ובמשקל משמעותיים (2.1 ק"ג).

כאמור, לטענת הנאשם, בהתבסס על המלצת שירות המבחן, הרשעתו בדין עלולה לפגוע בסיכויו לקבל הסמכה כהנדסאי מכוונות.

לעניין נסיבות ביצוע העבירה, הוסכם במעמד הצגת הסדר הטיעון כי:

"הנאשם יודה בו וישלח לתסקיר אשר יבחן בין היתר שאלת הרשעתו והצדדים ישובו וישוחחו ביניהם לאחר מכן".

עוד הוסכם:

"ההגנה טוענת כי הנאשם גידל את הסמים וזאת לשימושו העצמי בלבד. התביעה מסכימה כי הנאשם יטען זאת. התביעה לא תביא ראיות לסתור ואולם תתבקש להיצמד לכתב האישום".

טענת "הגידול לשימוש עצמי", שהתביעה הסכימה שהנאשם יטען מבלי שתביא ראיות לסתור אותה, אומצה גם בתסקיר שירות המבחן (ראו עמ' 3 ובסוף עמ' 5 לתסקיר).

ראיתי להעיר כי בטיעונה הנחרץ של התביעה לעונש אשר ביקרה בחריפות את טענת הנאשם לפיה "גידל את הסמים וזאת לשימושו העצמי בלבד", יש משום נסיגה מסוימת מהסכמת התביעה בשלב הצגת ההסדר. כמובן שטיעונה של התביעה- לפיו: "גידול הוא גידול"; "באמירה זו מצד הנאשם, גלומה מסוכנות, טוען טענה כזו מנסה להפחית מחומרת מעשיו, מנסה לטשטש ומלמד כי הנאשם לא מבין חומרת מעשיו" - הוא טיעון לגיטימי בדרך כלל, אך, בנסיבות תיק זה, הטיעון אינו עולה בקנה אחד עם הסכמתה הקודמת. הודאתו של הנאשם התקבלה בהינתן ההסכמות לאחר הליך גישור. זה היה הליך גישור שהתקיים לפני, בעיצומו של הליך הוכחות שהתנהל לפני כבוד השופט א' הרמלין, והשתכלל לכדי ההסדר האמור. מטבע הדברים, הצדדים פרסו בפניי, במהלך הגישור, טיעוניהם במישור הראייתי והמשפטי. כפי שציננה זאת ב"כ המאשימה:

"לאחר ששמעתי את בית המשפט ולאור הקשיים הראייתיים שנתגלו בתיק זה ובנסיבותיו הייחודיות, הגענו להסכמות".

מכאן, שבכל הנוגע לנסיבות ביצוע העבירה, על בית המשפט להיצמד להסכמות שיהוו המצע והמסד לגזר הדין.

מאידך גיסא, אין להתעלם מהנסיבות לחומרה העולות מכתב האישום. מדובר בעבירה מתוכננת, תוך הצטיידות במכשירים (גם אם מכשירים פשוטים), עבירה שמעצם טיבה וטבעה איננה "בת רגע", בסופה החזיק הנאשם בכמות משמעותית של סמים.

על רקע כל האמור, לקולא ולחומרה, ועל אף הכמות וסוג הסם, ועל רקע ההסכמות הדיוניות, מקובלת עליי טענת ההגנה לפיה: "אין מדובר בסוג עבירה אשר אינה מאפשרת [כשלעצמה] הימנעות מהרשעה...".

ואכן ניתן לאתר פסקי דין והליכים שהסתיימו בלא הרשעה גם כאשר מדובר בהחזקה או בגידול של סמים בכמויות משמעותיות:

בע"פ 53504-01-11 **אדם אלון נגד מדינת ישראל** (2011), קיבל בית המשפט המחוזי (מרכז) ערעורו של נאשם שהורשע בעבירה של החזקת **8.22 ק"ג** סמים מסוג קנבוס שלא לצריכה עצמית ברכבו בצוותא חדא עם אחר. בית המשפט המחוזי מצא לבטל את ההרשעה, חרף חומרת העבירה, משיקולי שיקום ומניעה פגיעה בעתידו של הנאשם.

ת"פ (כ"ס) 33806-01-16 **מדינת ישראל נ' פשרל גולדנברג** (2018), הנאשם הורשע בעבירת גידול של 122 שתילי קנבוס במשקל 18.9 ק"ג. נקבע מתחם עונשי הולם שנע בין 5 ל-15 חודשי מאסר בפועל, כעונש עיקרי וקנס שנע בין 2,000 ל-8,000 ₪. בית המשפט סבר כי יש מקום לסטות ממתחם העונש ההולם והנאשם נדון לצו של"צ בהיקף של 250 שעות, מע"ת, צו מבחן וקנס.

עוד אפנה לפסיקה שהגיש לעיוני ב"כ הנאשם: עפ"ג (חיפה) 28110-10-15 **מדינת ישראל נ' דוד** (2015); ת"פ (י-ם) 48512-04-15 **מדינת ישראל נ' קלנר ליבל** (2018); ת"פ (ת"א) 38955-12-10 **מדינת ישראל נ' תלמודי** (2011); ת"פ (ת"א) 23797-03-14 **מדינת ישראל נ' אביב** (2015).

אשר לנסיבות האישיות, מדובר בעבירה שבוצעה על ידי הנאשם ביום 3.2.19. הנאשם החזיק ציוד לצורך גידול סמים בשני חדרים בדירה שכורה. הנאשם גידל בדירה 2.1 ק"ג מסוג קנבוס ועוד החזיק סמים מאותו סוג, לצריכה עצמית, במשקל קטן.

הנאשם נעדר עבר פלילי, ללא תיקים פתוחים נגדו, שנטל אחריות על מעשיו והביע צער וחרטה. שירות המבחן תיאר אותו כאדם נעדר דפוסי חשיבה והתנהגות שוליים, וכי מעורבותו בעבירה חריגה לאורחות חייו.

שירות המבחן התרשם מיכולתו של הנאשם ורצונו לעריכת שינוי בחייו, מתמיכה משפחתית, ומהתרעה שחוזה כתוצאה מהליך המעצר.

הנאשם פנה ביוזמתו ליחידה לטיפול בהתמכרויות והתמסר לטיפול ואף נוצר "קשר טיפולי מיטיב". במקביל פנה הנאשם לקבלת טיפול פסיכיאטרי. במהלך הטיפול הנאשם "נפתח" ומסר שהטיפול סייע לו "בהיכרות עם עצמו וקשייו" לרבות במישורים שונים בתחום הזוגי. תהליך זה שהוגדר על ידי שירות המבחן כ: "התבוננות פנימית ומעמיקה וכנה" היה עקבי לאורך זמן ממושך.

שירות המבחן התרשם "מהפחתת הסיכון בכל הנוגע להתנהלות שולית בעולם הסם".

לעניין זה, לא מצאתי לייחס משקל רב למעידה אחת בדרך, אותה הסביר הנאשם באריכות תוך הפנייה לאסופת מסמכים רפואיים (פסקה 6 לטעונים לעונש בכתב). אעיר כי בקשתו של הנאשם לקבלת רישיון לשימוש בקנביס רפואי נדחתה בשלב זה.

הנאשם היה במעקב וטיפול בשירות המבחן במשך תקופה ארוכה מאוד, החל מצו פיקוח בשלב המעצר ועד היום. הטיפול כלל השתתפות בקבוצות טיפוליות, וכן בטיפול ביחידה בהתמכרויות. הטיפול כלל התייחסות למצב נפשי ולטיפול פסיכיאטרי. הטיפול היה טיפול "הוליסטי" שהתייחס לכלל בעיותיו וקשייו של הנאשם: במישור ההתמכרותי, במישור הנפשי ואף במישור הזוגי (אף שאין קשר לתחום זה). התסקיר האחרון, התסקיר המסכם, היה תסקיר חיובי במיוחד.

לאחר שעיינתי בתסקירים השונים (4 תסקירים) הגעתי לכלל מסקנה כי תהליך הטיפול והשיקום שעבר הנאשם היה מוצלח, ולכן בכל הנוגע לקריטריון השיקום לפי הלכת 'תמר כתב' יש לקבוע שהנאשם עמד בדרישה זו.

עקב אכילס של ההגנה בשאיפתה להימנעות מהרשעה חוזר לסוגיית הנזק הקונקרטי. כאמור, על ההגנה להוכיח שהרשעת הנאשם עלולה להביא עמה **פגיעה חמורה** בעתידו של הנאשם או בשיקומו. הפסיקה עמדה על הדרישה להוכחת "נזק קונקרטי". נאמר נזק קונקרטי להבדיל מנזק אפשרי או פוטנציאלי.

הנאשם טען כי הוא מעוניין להשלים את לימודיו לתואר הנדסאי מכונות, אותם הפסיק כשנתרו לו שתי בחינות אחרונות. מדובר בהפסקה ארוכה בת כארבע שנים. על רקע זה, בקשתו של הנאשם לחידוש לימודיו נמצאת בטיפול (בוועדת חריגים).

מדובר לשיטתי בנזק עתידי, שרמת ההסתברות שלו אמנם אינה נמוכה, אך איננו בגדר נזק קונקרטי קיים ואף לא ברמת וודאות גבוהה. חזקה על הגורם המוסמך שיבדוק את נסיבות ההרשעה טרם קבלת החלטה בעניינו של הנאשם. כאשר עסקין בעבירה של גידול סמים מסוג קנאביס שנועדה לשימושו העצמי, אינני בטוח כלל וכלל שההרשעה תסכל את השתלבותו במקצוע. זאת בהנחה שהנאשם יחזור לספסל הלימודים, יסיים את לימודיו ויבקש להשתלב בעבודה כהנדסאי

לפי סעיף 18 לחוק ההנדסאים והטכנאים המוסמכים, תשע"ג-2012:

(א) זכאי להירשם במרשם מי שמתקיימים בו כל אלה:

(1) הוא בגיר;

(2) הוא אזרח ישראלי או תושב ישראלי;

(3) הוא שילם את אגרת הרישום כפי שנקבעה בתקנות;

(4) **הוא לא הורשע, בישראל או מחוץ לישראל, בעבירה פלילית שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי, לדעת ועדת ההסמכה, להירשם במרשם; לשם קביעת דעתה, רשאית ועדת ההסמכה להתייעץ עם ועדת המשמעת שמונתה לפי סעיף 25;**
(5) הוא הנדסאי או טכנאי מוסמך.

עינינו הרואות שאין מדובר בשלילה קטיגורית. לא כל הרשעה ולא כל עבירה יובילו לפסילת הרישום. יתרה מזו, ועדת ההסמכה מצווה לבחון את העבירה הפלילית את מהותה, חומרתה ונסיבותיה. **בטוחני שהגורם המוסמך, כפי שמצופה מכל גורם רגולטורי, ישקול בבוא העת את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שעולה מגזר הדין, לרבות תהליך השיקום המרשים שעבר.** אין צורך לומר כי אם הגורם המוסמך יקבל החלטתו מבלי לקיים את חובותיו לפי כללי המשפט המנהלי, לרבות הפעלת שיקול פרטני, תעמוד לנאשם זכותו לפנות לערכאות.

סיום ההליך ללא הרשעה, לאור הנסיבות לחומרה שצוינו לעיל, מחייב עמידת הנאשם גם ברכיב "הנזק הקונקרטי". אף הסנגור הסכים שאין בידו להצביע על נזק תעסוקתי "בשלב הנוכחי כתוצאה מהרשעה" (פסקה 14). לכן, ולמרות שליטתי הנאשם עמד ביתר הדרישות לפי הלכת תמר כתב, הרי שהעדר נזק קונקרטי בשלב הנוכחי, בצל נסיבות העבירה, מהווה חסם בלתי עביר לצערי. אילו היה זה גידול של שתיל בעציץ יכול שהייתי נוטה יותר לעמדת הנאשם. אילו היה זה נזק קונקרטי יותר, יכול שהייתי נוטה לעמדת הנאשם. ואולם, השילוב בין הגידול בנסיבות לחומרה שצוינו, לבין העדר נזק קונקרטי או מובהק, מביאים אותי למסקנה שאין די באמור כדי להימנע מהרשעת הנאשם.

אני מרשיע, אפוא, את הנאשם בעבירות שיוחסו בכתב האישום, קרי בעבירה של גידול סמים והחזקת סמים לצריכה עצמית.

מתחם העונש ההולם:

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש לקבוע, בטרם קביעת העונש המתאים מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעקרון ההלימה ותוך התחשבות במידת הפגיעה בערך החברתי, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים המוגנים בבסיס העבירות הם: שמירה על בריאות הציבור ושלומם וכן תרומתו של בית המשפט למלחמה בנגע הסם.

כאמור, בקביעת גבולות המתחם על בית המשפט להתחשב בראש ובראשונה בנסיבות ביצוע העבירה. על רקע ההסכמות בין הצדדים, בפרט לענין הסיבה שהובילה את הנאשם לביצוע העבירה (צריכה עצמית של סמים), בחנתי מדיניות הענישה הנוהגת.

בנסיבות "הרגילות" כשמדובר בעבירה של גידול סמים בכמות ובמשקל המתוארים בכתב האישום המתוקן, נגזרו עונשים החל ממספר חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות ועד לשנת מאסר.

ואפנה לפסיקה:

בעפ"ג (ב"ש) 59309-03-17 **פרץ נ' מדינת ישראל** (2017), הנאשם הודה והורשע בעבירה של גידול סמים והחזקת סם לצריכה עצמית, במשקל 491.9 גרם. עוד גידל הנאשם 28 שתילים קטנים של סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל 1.8624 גרם, והחזיק בסם מסוכן מסוג חשיש במשקל 8.6 גרם, וזאת לצריכתו העצמית. כן נתפס ציוד לגידול הסמים. בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-24 חודשי מאסר. בית המשפט קמא סטה ממתחם העונש ההולם וגזר על הנאשם, בין היתר תוך התחשבות בטיפול שעובר, עונש של 3 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות בניכוי ימי מעצרו ורכיבי ענישה נלווים. הערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.

בת"פ (ת"א) 62686-08-19 **מדינת ישראל נ' עזרא** (2021), הנאשם הורשע בעבירה של גידול סמים. הנאשם גידל 21 שתילי קנאביס במשקל כולל של 2 קילוגרם. בית המשפט קבע מתחם עונשי הולם הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח לצד ענישה נלווית. בית המשפט גזר על הנאשם עונש של 70 ימי מאסר בדרך של עבודות שירות בניכוי ימי מעצרו, לצד ענישה נלווית.

בת"פ (ת"א) 53005-10-20 **מדינת ישראל נ' אשקר** (2022), הנאשם הורשע בעבירה של גידול סמים והחזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית. הנאשם גידל בדירתו 64 שתילי קנאביס במשקל כולל של 2 קילוגרם והחזיק בדירה לצורך גידול הסמים בכלים המשמשים להכנת סם. בית המשפט קבע מתחם עונשי הולם הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד ענישה נלווית. בית המשפט לא מצא מקום לסטות ממתחם הענישה וגזר על הנאשם עונש של 3.5 חודשי מאסר ללא ניכוי שירוצו בדרך של עבודות שירות, לצד מע"ת, קנס וחילוט.

עוד אפנה לפסיקה שהוגשה לעיוני על ידי המאשימה: רע"פ 314/16 **בן צבי נ' מדינת ישראל** (2016); רע"פ 7005/14 **דגן נ' מדינת ישראל** (2014); ת"פ (ת"א) 34134-01-15 **מדינת ישראל נ' ארוסי** (2017).

אלא שבנסיבות המיוחדות של המקרה על ורקע טענת הנאשם לגידול שנועד לצריכה עצמית, טענה שהתביעה הסכימה שתועלה מבלי לסתור אותה, מדיניות הענישה הנוהגת מתחילה מענישה הכוללת מאסר על תנאי לצד צו של"צ בהיקף לא מבוטל ועד ל-10 חודשי מאסר. גם בעניין זה אפנה לפסיקה תומכת:

עפ"ג (חיפה) 49266-02-17 **מדינת ישראל נ' אוחיון** (2017), הנאשם הורשע בעבירת גידול של 12.85 קילוגרם קנאביס. שם, אמנם העונש נקבע בהתאם לשיקולי שיקום וחריגה ממתחם העונש ההולם תוך שהוטל צו של"צ, אך הכמות הגדולה מלמדת על מקרנו בבחינת קל וחומר.

ת"פ (נתניה) 35647-04-15 **מדינת ישראל נ' דרור** (2016), הנאשם הורשע בעבירת גידול קנאביס במשקל של 16

ק"ג, כאשר בית המשפט סטה לקולא ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום והשית בין היתר צו של"צ בהיקף של 300 שעות. גם כאן, הכמות המשמעותית מלמדת על המקרה דנן בבחינת קל וחומר.

ת"פ 39324-07-17 **שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן נ' ליאור רחמים** (2018), הנאשם הורשע בעבירת גידול 5 שתילים קנאביס במשקל 3.25 ק"ג. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר בפועל. הנאשם נדון ל-3 חודשי מאסר על תנאי, צו מבחן, קנס ופסילה על תנאי.

לאור כלל האמור לעיל סבורני כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לצד צו של"צ ועד לעשרה חודשי מאסר בפועל.

במקרה דנן לא מצאתי נסיבות מיוחדות המצדיקות סטייה ממתחם העונש ההולם לקולא, שכן אין בתחתית המתחם כדי "להתנגש" עם "צרכי השיקום" של הנאשם. אינטרס השיקום יכול להתממש גם בהינתן עונש בתחתית המתחם.

משדחיתי את המלצת שירות המבחן להימנעות מהרשעה, עליה נשענה ההמלצה הנוספת לצו של"צ בהיקף של 200 שעות, מצאתי להטיל צו של"צ בהיקף מצומצם יותר, על מנת לעודד את הנאשם בדרכו החדשה ותוך התחשבות בנסיבותיו האישיות והמשפחתיות.

קביעת העונש בתוך מתחם העונש ההולם:

לשיטתי מדובר במקרה מובהק של מיקום העונש בתחתית המתחם. אין צורך לחזור על האמור לעיל. הנאשם, נעדר עבר פלילי, הודה, לקח אחריות, הביע חרטה, עבר בהצלחה טיפול כולל בכל מישורי הקשיים בחייו, שירות המבחן מתרשם שאיננו מאופיין בדפוסים עברייניים ומסיכויים נמוכים להישנות העבירות.

אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 3 חודשי **מאסר על תנאי** למשך שנתיים, שלא יעבור עבירת סמים מסוג פשע.
- ב. **קנס** בסך 2000 ש"ח או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.2.23.
- ג. **צו מבחן** שתוקפו למשך שנה מהיום.
- ד. **צו של"צ** בהיקף של 100 שעות, בהתאם לתכנית שתגובש על ידי שירות המבחן ותוגש תוך חודש מהיום לאישור בית המשפט. שירות המבחן יפקח על עבודת הנאשם ויהיה רשאי לשנות את מקום ההשמה במידת הצורך, ללא צו שיפוטי נוסף.

מובהר לנאשם כי הפרת צו השל"צ ו/או המבחן עלולה להביא להפקעתו ולגזירת עונש חילופי.

היה והנאשם לא ימצא מתאים לביצוע של"צ, ייקבע מועד נוסף לדיון בעונשו.

ניתן יהיה לשלם את הקנס/ פיצוי/ ההוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן ההחלטה/ גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000**
- **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

המזכירות וההגנה ישלחו העתק מפסק הדין לשירות המבחן.

ניתן צו כללי למוצגים. המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם על פי החלטת קצין משטרה.

הכספים שהופקדו עבור הנאשם בתיקי מ"י - 34019-02-19 יועברו לצורך תשלום הקנס ו/או הפיצוי שנפסקו בגזר דין זה, וככל שתיוותר יתרה היא תושב לידי עו"ד אבי אודיז, מספר רישיון - 14083, בכפוף לכל עיקול או למגבלה אחרת על פי דין.

זכות ערעור לבית משפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ו' חשוון תשפ"ג, 31 אוקטובר 2022, בהעדר הצדדים.